

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ Ματθ. 4,12-17

12 Ιανουαρίου 2014

«Από τότε ήρξατο ο Ιησούς κηρύσσειν και λέγειν Μετανοείτε ήγγικε η βασιλεία των ουρανών».

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή αναφέρεται στην έναρξη της δημόσιας δράσης του Θεανθρώπου, αλλά και στο κεντρικό περιεχόμενο του κηρύγματος του Ιησού. Η έναρξη της δημόσιας αυτής δράσης, χρονικά, τοποθετείται μετά την βάπτιση και αμέσως μετά τη σύλληψη και φυλάκιση του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου. Η αρχή του κηρύγματος του Χριστού είναι συνέχεια του κηρύγματος του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού και κατεπέκταση όλων των προφητών. Ο Χριστός «ουκ ήλθε καταλύσαι τον νόμον, αλλά πληρώσαι».

Όταν ο Ιησούς πληροφορήθηκε ότι ο Ιωάννης φυλακίστηκε, φεύγει από την Ναζαρέτ και πηγαίνει στην Γαλιλαία και συγκεκριμένα στην Καπερναούμ, που βρισκόταν παραθαλάσσια, εκεί που κατοικούσαν οι φυλές του Ζαβουλων και του Νεφθαλείμ. Αυτή η φυγή του Ιησού δεν δηλώνει ανθρώπινη αδυναμία ή φόβο, διότι και σε άλλες περιπτώσεις ο Ιησούς «τρέπεται» σε φυγή. Με αυτή τη φυγή ο Ιησούς μας διδάσκει ότι έτσι με αυτό τον τρόπο πρέπει να αποφεύγουμε την αυτοπροβολή, την αμαρτία, το κακό και τις πανουργίες του διαβόλου.

Φεύγει, λοιπόν, ο Ιησούς και πηγαίνει στην Καπερναούμ όπου αρχίζει την δημόσια δράση. Το κηρυκτικό, λυτρωτικό και σωτήριο έργο του Χριστού συνοψίζεται στην εξής μικρή φράση του Ευαγγελίου του Ματθαίου: «μετανοείτε ήγγικε γαρ η βασιλεία των ουρανών». Μέσα σε αυτή τη μικρή φράση, αλλά μεγάλη σε βάθος νοημάτων συνοψίζεται και συμπυκνώνεται ολόκληρη η διδασκαλία του Ιησού, στην οποία τονίζεται η μετάνοια σαν άμεση επιτακτική ενέργεια του ανθρώπου για την σωτηρία του. Χωρίς ουσιαστική μετάνοια δεν υπάρχει σωτηρία.

Όμως τι πραγματικά σημαίνει μετάνοια; Μήπως είναι απλώς αλλαγή σκέψεων ή αλλαγή τρόπου ζωής; Μήπως είναι μια εξωτερική,

επιφανειακή αλλαγή; Μετάνοια σημαίνει την πραγματική και βιωματική απάρνηση του εαυτού μας. Η αυτοκριτική είναι το πρώτο σκαλοπάτι με τελικό στόχο την επιστροφή μας στο Θεό και την εναρμόνιση του τρόπου ζωής μας με το θείο θέλημα, έτσι όπως μας το αποκάλυψε ο ίδιος. Αποτέλεσμα αυτής της βιωματικής «πραγματείας» είναι η αλλαγή τρόπου ζωής και αλλαγή πορείας που θα έχει κατεύθυνση όχι τον εαυτό μας, αλλά τον ίδιο τον Θεό. Να φτάσουμε στην κατά Θεό θέωση.

Μετάνοια ακόμη σημαίνει να απαρνηθούμε τον εαυτό μας, να κόψουμε το δικό μας θέλημα, τα πάθη τα οποία μολύνουν τη ψυχή μας και να αντικατασταθούν με την αγάπη, την εγκράτεια, την νηστεία, την προσευχή και με την ταπείνωση.

Όλες οι αμαρτίες συγχωρούνται, φτάνει εμείς να το θελήσουμε και να πάρουμε τη μεγάλη απόφαση να απαρνηθούμε τον κακό μας εαυτό και να αφήσουμε τη χαρά του Θεού να καλύψει και να αγιάσει όλη την ύπαρξή μας. Η μετάνοια παρέχει στον άνθρωπο τη ζωή και τη σωτηρία του, ενώ η αμετανοησία θάνατο και καταστροφή. Ο Θεός συγχωρεί τους ανθρώπους εκείνους που συνειδητοποιούν την αμαρτωλότητά τους και ζητούν με συντριβή καρδιάς το Θείο έλεος.

Σε αυτό το πρώτο κήρυγμα του Ιησού προσδιορίζεται και μια άλλη πραγματικότητα το γεγονός ότι «ήγγικε η βασιλεία των ουρανών». Οι άνθρωποι καλούνται και προτρέπονται να μετανοήσουν όχι για να έλθει η βασιλεία του Θεού, αλλά γιατί ήδη ήλθε, βρίσκεται παρών. Η βασιλεία του Θεού δεν προσδιορίζεται χρονικά ή τοπικά. Είναι μια δυνατότητα για τον άνθρωπο, ένας τρόπος ζωής όπου κυριαρχείται από αγάπη. Τη βασιλεία αυτήν ο άνθρωπος την γεύεται, όταν πραγματικά μετανοιωμένος για τα λάθη του και τις αμαρτίες του ζητήσει το έλεος του Θεού. Τότε θα νοιώσει μέσα του να τον περιλούζει η χάρις του Θεού.

Για αυτό χρειάζεται συνεχής και αδιάκοπος αγώνας για κάθαρση από τα πάθη και τις αδυναμίες μας, διότι ο διάβολος εργάζεται συνεχώς και χαίρεται επί πάσαν αδικία. Όσα εμπόδια και αν εμφανιστούν, με τη βοήθεια και τη χάρη του Θεού, θα τα υπερπηδήσουμε και θα τα νικήσουμε φτάνει να το θέλουμε και να μην δειλιάσουμε μπροστά στις δυσκολίες.